

VOIESCE SI VEI PUTE

	Cap.	Dist.
Pe ană.....	lej 128	— 152
Pe şase luni.....	64	— 76
Pe trei luni.....	32	— 38
Pe uă luna.....	11	—

Un exemplar 24 par.

Pentru Paris pe trimestru fr. 20

Pentru Austria..... fior. 10 v. a.

Articolele trămise și nepublicate se voră arde. — Redactorul răspunzător Eugeniu Carada.

Din cauza sărbătoriei de astă, tipografia fiindă închisă, diariul nu va apărea joi.

**SERVITIU TELEGRAFICU
ALU ROMANULU.**

PARIS 18 Noembrie. Imperatorele Napoleon în discursul său prononțiat la deschiderea Camerelor a dispus: Cu toțe declarările pacnice ale guvernului meu, se respandă credința că oră ce schimbare interioară în Germania ar fi uă caușă de conflict. Această incertitudine trebuie să nețexe. — Trebuie să primim curăț și cu sinceritate schimbările ce s'au făcut în Alemania, și se proclamă că nu ne vomu mesece în transformările ce se voră face prin voia populațiunilor pe căută timpul nu voră fi amenințări interesele și demnitatea noastră.

Imperatorele dice apoi că expoziția universale a dată chiezește necontestabile de concordă, însă nu putem să ne dispună d'ă imbunătățirea instituțiunii militare ale Fianci. În acestui scop se voră supune Camerelor noii dispoziții băsându-se pe principiul reducerii serviciului militar în timpul de pace și crescerea armatei în timp de răbăstire.

Venind apoi la cele de pe urmă evenimente ale Italiei declară că linisirea este mai pe deplin stabilită în Statele Papei și că se poate accepta curând repatriarea oscărilor. Convenția de la Septembrie, adică, care există pentru noi pe căută nu va fi înlocuită cunună nouă actă internațională, nefindă observată, și pentru a preveni nouă complicită amă fostă sălii se trimite din noii trupe la Roma pentru a prospera puterea papală și ordinea Europei contra căreia se făcea demunătrări revoluționare. Acumă ordinea fiindă restabilă am propusă a se regula, printr'uă conferință raporturile Italiei cu săntulă scaună.

Cetățineanul Orfintelui a preocupat spiritul, dar se speră că consiliile puterilor i-a ridicat și că caracterul de irităție. Dacă, cu toțe acestea, este mai fostă ore care divergențe supra modulă aduce impăciuniri, suntă fericită constata, întruirea loră asupra două puncturi de căpătă: menținerea integrității imperiului otoman și menținerea sărăciei crescenților.

Discursul trecând apoi la afacerile din intruție că sesiunea se va întrebunța la corectarea legilor și căriori inițiativă a luat-o Imperatorul încă de la Ianuarie trecută și cără pe calea progresului și civilizației voră facă mărire și avuție teră; apoi sfîrșită se asigurănd că va menține susă și cu fermitate puterea ce i-a fostă incerdință; căci nici pedecele nici rezistențele cele nedrepte nu-i voră slabii coragiul și credința ea în viitor.

Disolarea Camerelor Române, în genere aprobată.

Se susține cu tăria retragerea de la Ministerul a-d-lui Moustier.

(Serviciul privat al Monitorului.)

PARIS, 16 Noembrie. — „Monitorul” publică decretul prin care se numește mareșalul Bazine, comandante al corpului alii treilea din armata de la Nancy.

FLORENZA, 16 Noembrie. — Tribunalul de la Rieti menține arestarea lui Garibaldi.

București 19 Brumarū.

A apărută adă, uă făie săbătoare, suptu titlul „Apel la alegători,” și supscrissu de dd. Gener. Tell, Dumitru Ghica, Manolachi Costachi, Petru Mavrogheni, V. Boerescu, A. Plaiano, N. Blaremburg, Aristid Pascal.

Dominilor declară că suntă penitente: „sprinjirea, cu devotamentu nemărginitu, a Dinastiei iubitorul nostru Domnitoru: întărirea Unirii române: sprinjirea și adverata aplicăriune a libertăților înscrise în pactul nostru constituțional: Respectu nemărginitu pentru ordine și legalitate, și combaterea licenței, anarchiei și demagogiei. Aceste mari principii trebuie se formeze profesiunea de credință, religiunea acelor ce reprezentă cele mari elemente sociale: Proprietatea, inteligența, comerțul și industria.”

Si după această declarare de principie dicu:

„După disolvarea Adunărilor omenei carii s'au simțită SPONTANEU miscață d'aceste SIMȚIMINTE, omenei carii cei d'ântăi și-au comunicat ideiele și temerile loră asupra situației, s'au adunat, și 'n oumele acestor elemente ale terăi, au alesu și-a delegat pe suptu-semații spre a împărtași acastă credință, alegătorilor voie d'a fi salvate.” Cumă face dară

ROMANULU

Articolele trămise și nepublicate se voră arde. — Redactorul răspunzător Eugeniu Carada.

de deputați și Senatori, spre a face apel.” s. c. 1.

Indată ce citește cineva acestu apel, înțelege că trebuie se fiu supscrissu și de d. Manolachi Costachi; căci în adeveru numai suflarea domniei-selle putu se facă pe membrii comitatului se spue că principii, enumerării mai susă, suntă pentru duminaloră nisice simțiminte numai, și cără și acele le au venită SPONTANEU, și numai după disolvarea Adunărilor,adică: în modulă acela-a altă acțiunii omenesci care precede reflecționea. Si cumă putea d. Manolachi Costachi, se vorbescă de unire, de ordine, de legalitate și de libertate, fostul prim-Ministru, Ministrul de Finanțe, de nu cu spontaneitate, fără reflecțione, și âncă c'ă spontaneitate venită după disolvarea Adunării și după cuvintele prin care a fostă atacată în Cameră și unirea și drepturile cele mai mari ale Tronului? Astă-felă dară multămimă comitatului d'acastă sinceră dechiarare și trecemă la altă parte a apelului seu.

„Corpurile legiuitoré s'au disolvat! Guvernul face apel la teră! apelă spre a se pronunța Națiunea, după noui alegători, dacă ea aprobă, dacă ea confirmă sistemul de guvernă înăugurată de partidul ce se astă astă-di la Putere.

„Uă singură interpelățione făcută Ministerului în Cameră Deputaților, care n'a avut altă rezultă de căută trecrea la ordinea dilei, a părții Ministerului unu motivă destulă de legitimă pentru a disolva și Camera și Senatul.

„Ministerul scia că nu putea comparta pe uă majoritate care se ratifice actele săle. Elu face apel la teră pentru ca teră se vie se spue că bine a lucrat, că legală a administrat.

„Nouile alegători voră otări dacă sistemul guvernului de astă di este sistemul ce ea crede că trebuie susținută pentru a ieși fericire.”

Așa este: nouile alegători voră o-tări sistema după care teră crede că poate ajunge la fericire, și âncă și la mărire și tăria naționale, fără de care nu poate fi fericire. Dară, pentru ce Comitatul, care s'adresază la teră n'a voită a consulta și Capitala terăi pentru alegători și constituirea sea? Pentru cea preferată se fiu numită și 'nvestită cu dreptul d'ă vorbi către totă teră, în numele „proprietății, inteligenței, comerciului și industriei,” de căi va ómeni întrunită într'uă cameră particulară, eră nu print'ă alegere în publicu la care se i-e parte proprietării, inteligența, comerțul și industria? Pentru ce la ideie mari, naționale și nuoi pentru unii din membrii comitatului, totu sistema vechia? Pentru cei cei cari spună că voră susține libertatea începută prin a fugi de dênsa? Si pentru ce pare căru voj se dă un blamă guvernului că făcută apel la teră? Fiindu insă că fi care procede conformu simțimintelor și obiceiurile săle, nu vomu supără pe comitatu eu aceste întrebări și vomu trece la darea de séma, cu totulă greșită, ce face națiună.

Se fiu ore adevărată că numai pentru uă singură interpelățione s'ă disolvă Adunarea?

Nu; ci fiindu că prin acea interpelățione s'ă făcută atacată, și forte netedă, unirea, și una din prerogativele Tronului. Fiindu că d. Manolachi Costachi a dispus, națiunii și Europei, că Primul ministru a fostă dechiarată înțegătorul pe suptu-semații spre a împărtași acastă credință, alegătorilor voie d'a fi salvate.” Cumă face dară

comitatul de nu 'telege că trece la omu,” că ministerul care nu primește ca Cameră se năbușască asemenea neadeverate și criminale assertiuni cu treccerea la ordinea dilei, și se le dea apoi tăria investindu pe d. Epureanu cu voturile iezi în Cameră, precumă la decoratul acumă în urmă prin numirea sa în comitatul supremă, este unu ministeriu ce trebuie respinsu de teră.

Comitatul dreptei, în capul căreia este acumă dd. Manolachi-Costachi și V. Boierescu, dice âncă, în apelul său cătră alegători.

„Alegeri libere ne-să dată Adunăriile ce s'au disolvat. Vîtorile alegători și-voră totu atâtă de libere în cătu de se ne dea Adunări cari se fiu adevărată expresiune a majorității terăi? Sperăm că d, căci acumă avemă și asperiență trecutului; sperăm că d, căci nu putem presupune că aceia cari necontentă s'au făcută fală de sentimentele loră pentru libertățile publice, se vină tocmai astă-di, cându suntă la putere, se înăbușescă expresiunea voturilor prin amenințări, presiuni, și violențe directe sau indirecte.”

Cătu au fostă de libere alegători trecute este uă cestiu cunoscătă de națiune și pe care nu vomu desbată o sci. Vomu dice numai că ne unimă cu Comitatul cându dice că speră ca nu cei cari necontentă au susținută libertățile publice, se înăbușască, cându suntă la putere, expresiunea voturilor prin amenințări, presiuni, și violențe directe sau indirecte. Cumă însă, cându éosii dumnilor recunoscă, chiară în acestu apel că trebuie se ceremă de la omenei se fiu în viitoru cea-a ce e fostă în trecută, s'asociază cu d. Manolachi-Costachi, cu d. V. Boerescu și cu d. Tell, spre a promite națiunii că de lea va da puterea ea va ave libertatea și regimele constituționale în lătă întinderea loră?

Nu suntă ore dumnilor cei cari s'au negată Cameră dreptul d'a face anchetă parlamentară și chiară d'a responde la discursul Tronului? Nu este d. Iepurianu care a susținută totu déuna în Cameră, în finanțe și 'n totu, „sistematizarea patriarcale,” astă-felă încătu d-nu Vernescu i-a dispus: „Se ferescă Dumnezeu teră acesta de obiceiurile patriarcale de care ne vorbesce d. Iepurianu.” Nu este d. Iepurianu și V. Boierescu cari au făcută învoială cu contractările postelor spre ale da Statul 378 de mil lel, s'acesta pe unu actă dovedită în Cameră de ilegală și plasătografu? Nu este dumnilor care a 'ncepă regularea finanțelor nóstre? Nu este dumnilor celu cu Patentele, cu revolta de la Craiova și Ploiești, cu restrîngerea și călcarea drepturilor comunale, cu procesele de Presă și cu legea iezi cea draconiană, cu sărăcia arendașilor răfusendu-le scădemântul votat de Cameră, cu smestecul în justiță pînă desbată cu judecătorii a casă la dumnilor, procesul lui Al. Sturdza, cu refusul d'a da terăi Constituția votată de Centrală, și cu ilegalitățile cele mai mari, comise în alegători? Cumă dară vină acumă și vorbescă de libertate și ceru ca națiunea se-i asculte, cându éosii recunoscă că trecutul unui omu trebuie se fiă chiezeșia lui pentru viitoru? Nu scimă, nu 'telegemă și d'acea-a spiritul de revoltă,” era, pentru d. Epureanu și V. Boerescu uă fără de lege, era a se călăzii prerogativele Tronului și Constituționei. Este dară naturală ca dumnilor se dică și adă că ministerul care negă „că unirea și Tronul au trebuită d'a fi scăpate d'unu

Responderea functionarilor.

Comisiunea consultativă, instituită pe lingă ministerul justiției, no răgă a publică din nuo proiectul de responsabilitatea agenților publici, căci, dice ea, celu publicat acumă căte-va dile de noi nu era exact. Satisfacemă corecția ce se face, deși nu găsim nici să deosebire esențiale între cele două proiecte. Afără de ore cari schimbări de redacție și de uă impunere a garanților date părților vătemate, adică de suprimarea și a recursul la casăiune, nu găsim în lucrarea exactă ce ni se trămite nici uă dispoziție nouă care se se face a vedă uă adevărată responsabilitate pentru crimile și vătemările ce se facă de funcționarii publici. Mășinemu doră intru tăte cele ce omă dispuse în acăstă privință acumă căte-va dile. Nu înțelegemă pentru ce ministerul, care a comisă, ca individu, uă crima său delictu, se fiă scutită de urmărire dacă camera n'o va incuviința. Nu înțelegemă acestu privilegiu pentru crima celu tăre, celu care are puterea, cându simplu particulariu, omul celu slabu, funcționariul celu micu, pentru unu delictu cătu de neinsemnatu este și trebuie se fiă urmăritu pe căile comune. Ni se dice c'ăcăstă dispoziție este liberale. Nu înțelegemă cumă. Este ore liberale, dreptu a scuti pe celu puternică de efectele imediate și egali ale legil? Este ore liberale a face pe poporă se cișă, se vedă că puterea speră chiară de consecințele uinel crime, și se se intărescă așa în rătăcita opinione că legile suntă ca păsările de păianjeni în cari se prindu numai mușeile celo mici, dară pe carile străbatu mușeile cele mari? —

In ce privesc funcționarii cel mici, nu înțelegemă asomeno scutirea loră, de urmărire; pe simpla declarare a superiorelui loră său a ministrului că ieu ei responderea saptului. Căci, cumă amă dispusă mai alesu în cestiu poliție, ministrul va asuma totu déuna responderea, scindu bine că suntă rare casurile în cari se prindu numai mușeile celo mici, dară pe carile străbatu mușeile cele mari?

In ce privesc funcționarii cel mici, nu înțelegemă asomeno scutirea inferiorelor de cătu otunci cându va pută probă, precumă prescriere codicile penale, că a luerat în virtutea uinel ordinii formale, scrise, și la care nu poate refusa supunere.

Osvărările noastre se aplică la acțiunea penale ca și la cea civilă. Adăugimă că, dacă pentru cea d'ântăi, în ce s'atinge de saptul sevărșite de ministrul în funcționea loră, Constituționea cere incuviințarea Camerelor, pentru acțiunea civilă însă dorimă mășinere legislaționii actuale care lasă să căru partuleriu dreptul de urmărire. Dacă nu putem face uă pasu înainte, o repetim, se nu facemă unul înapoi.

Au căte-va cuvinte și vomu termina. Art. 101, alineat 3, din Constituțione dica: „Uă lege, presintă la cea d'ântăi sesiune, va determina căsurile de responsabilitate, pedepsile aplicate ministrilor și modul de urmărire, etc., etc.”

Nu vedemă în proiectul facută de comisiune nici uă dispoziție care se satisfacă acestor prescrieri a Constituționei. — Ne înțelegemă dară cără este scopul și care va fi rezultatul ce va produce acestu proiect? Fi va oare d'a stabili responderea său d'a limită și pe cea existente? — După noi, amă dispusă și o repetim, rezultatul va fi numai acestu din urmă, căci în locu d'ătinge scopul desemnatul de Constituțione, pro-

iectul, precum și *Gazetta de Iași*, „tinde a stabili neresponsabilitatea funcționarilor.”

Sperăm că oamenii mai competenți de către noi vor veni a desbata și lămurii acestei importante cestiune, și că, folosindu-se de luminiile tuturor, comisiunea va reface, va completa și va așeza pe basile egalității și dreptății proiectul său. În ori ce casu sperăm, suntem să suntem săriți că ministeriul actual nu va prezenta Adunările proiectelor astfel precum este astăzi.

Domnule Redactore,

În dilele trecute așă publicat în două proiecte de legi ca lucrare de comisiunea numită prin decret domnesc spre acestui scop. Comisiunea avându-și acum în lucrarea terminată, am onore de a vă comunica adoveratul testu alu proiectelor lucrare de densa.

D-văstră, d-le redactor, diceți între altele, să celu pucin lăsați și să știți că, proiectul nostru relativ la responsabilitatea agenților puterii publice, ar fi oare reacționarii, anume din cauza că, după acestu proiect, ministrul nu pot să urmăriți pentru delict comune, de către cu incuviințarea Camerei, că această abateră de la legea comună ar fi un regres în legislația noastră. Noi credem din contra, d-le redactor, că e mai conform principiilor liberale a fi urmăriti ministrul după incuviințarea Camerei legislative, independent de puterea executivă, de către după aprecierea procurorului, agentu alu guvernului.

Preș. comisiunel, A. Papu Ilarianu.

Responsabilitatea penale și civile a agenților puterii publice.

RESPONSABILITATEA PENALE.

Art. 1. Funcționarii de veri-ce ramu, pentru crime și delicti comise de densi și fară din funcțiunile lor, se vor urmări și judeca după legea comună, dându-se mai antea în cunoștința ministrului respectiv.

Art. 2. Ministrul nu voru fi urmăriți de către cu incuviințarea Camerei, său a Domitorului când Camera nu e în sesiune.

Art. 3. Funcționarii administrativi, afară de ministrul, pot să urmăriți fără de nici uă autorizație prealabile pentru crime și delicti comise în exercițiul funcțiunii, după formele și regulile mai jos stabilite.

Art. 4. Când unu funcționar va fi inculpat de uă crimă său delictu comis în exercițiul funcțiunii, procurorul general alu curții apelative va cere de la primul președinte numirea unu membru de la camera de acuzație a șisel curții pentru a procede la instrucțiunea afacerel.

Art. 5. Magistratul instructor va face informația preliminară

Art. 6. Când voru fi martori de ascultat, său acte de instrucțiune de făcut, afară din orașul unde este reședința curții apelative, primul președinte va face delegațiile necesare.

Art. 7. Magistratul însărcinat cu această instrucțiune preliminară nu va pute decerne contra funcționarului inculpat nici unu mandat, elu nu-l va putea cită înaintea sa sub nici unu titlu.

Art. 8. Informația preliminară fiind terminată, se va comunica procurorului general care și va face report lă către camera de acuzație.

Art. 9. Camera de acuzație va declară său că nu e casu de urmărire, său că instrucțiunea se continuă conform legii.

Art. 10. În acestu alu douile casu, procurorul general va înainta imediat ministrul respectiv copia planșerelor, și o informație preliminarie, precum și copia de decizie a camerei de acuzație.

Art. 11. Înstructiunea se va susține în cursu de uă lună de la priu-

rea deciziei camerei de acuzație din partea ministrului.

Art. 12. Dacă ministrul nu respondă nimicu, instrucțiunea va continua de dreptu conformu legel. Era de către ministrul va declara că iea asupra și foșta imputătă funcționarului, elu devine personalmente responsabil. Prin urmare, ministrul și funcționarul vor putea fi impună trimiș în judecata curții de casu conformu celor stăbilito prin constituție.

ACTIUNEA CIVILE.

Art. 13. Veri cine va pretinde a fi vînată prin uă faptă a vreunui funcționar, comisă în exercițiul funcțiunei, dolu prin s. erore gravă, va putea intența contra funcționarului acuzație civilă de despăguibire.

Art. 14. Acuzație nu va putea fi exercitată înainte timpul actual de administrație o încă susceptibile de a fi anulat de către uă autoritate competente.

Art. 15. Cererea de urmărire civilă contra funcționarului admin. se va adresa către primul președinte alu Curții Apelative, carele o va supune fără întârziere uneia din secțiunile Curții.

Art. 16. Secțiunea Curții, după memoriu datu de partea vînată și după ascultarea proc. gen., și fără nici uă altă formă de procedură, se va pronunța înainte de către dacă cererea e admisibile său nu.

Art. 17. În cererea ce partea vînată va face, său în memoriu ce va da, nu va întrebui nici uă expresiune injuriösă în contra funcționarului ce voiesce a urmări, sub pădăpsă de a i se înapoia cererea și memoriu.

Art. 18. Dacă cererea de urmărire este respinsă, partea ce a urmărită va fi condamnată la uă amendă de la două sute la cinci sute lei și alte daune interese către partea urmărită.

Art. 19. Dacă cererea de urmărire este admisă, funcționarul său funcționarul urmărit, voru fi cități înaintea secțiunilor Unite ale Curții în audiencă solemnă.

Art. 20. Cităriunea va fi notificată în copia și agentului superior sub căruia autoritate se află autorul faptelor ce a datu locu acuzației civile.

Dacă autorul faptelor depinde directu de ministrul, său dacă, verificare or si rangul lui, declară că alocat din ordinul ministrului, acuzație intentată va fi adusă la cunoștința ministrului respectiv.

Art. 21. Într-o lună de la priu-rea notificației, agentul superior său ministrul va putea declara că ia asupra și faptă ce se urmărește.

Art. 22. Când agentul superior ia asupra și respondere faptelor impunute subordinatului său, elu singur va fi urmăritu) când ministrul face asemenea declarație, elu singur va fi urmărit.

Art. 23. Dacă în termen de uă lună de la notificație, nici agentul superior alu căruia sub-ordinatul și urmărit, nici ministrul, nu declară că ieșu asupra-le respondere faptelor urmărite, Cortea su-secțiuni Unite va procede osupra funcționarului urmăritu conform legii co-mune.

Art. 24. Când Curtea de la sine în cursul cercetărelor causei se va încredi că funcționarul urmăritu a lăsat din ordinul ministrului, și va declina competența.

Art. 25. Dacă după înșărișare, urmărirea nu se găsește fondată, partea cea urmărită se va condamna la uă amenda de la trei sute la șase sute lei, și la alte daune-interese către urmărit.

1) În proiectul primivu mai stă următorie: „sub-ordinatul remându liberu de veri-ce urmăre. Eră cându ministrul face asemenea declarație, elu singur va fi urmărit, însu-nă” după autoriștunice prealabile a Camerei legislative. Această nestingeră ce se luase din legea belgiană de la 1865, nu fostu priu-ita de majoritatea comisiunii noastre.

Art. 11. Înstructiunea se va susține în cursu de uă lună de la priu-

CESTIUNEA ORIINTELUI

NATIUNEA ROMANA.

Suptu acestu titlu a apărutu dilele acestea la Paris uă broșură, care are importanță pentru noi. Autorele expune într-însa în scurtă istoria luptelor ce au avutu România de mulți ani fauă, speranțele și desilușionile iei, progresul ce a facută în contra tutoro pedicelor și despotașmarilor ce au cercută o opri în cale. Informațiiile autorelor suntu pe alocarea ore cumu confuse, suntu cestiuni pe care judecându-le de departe, nu pote apreia totu deuna bine impregiurările ce le incongiură, daru spiritul generale elu scrieril este bunu și datele săle asupra părții istorice și politice suntu esecute. De aceea credem că facem unu serviciu dându principalile pasagie din broșura în cestiune.

Eci acele pasagie:

Suntu mai multu de șese-deci ani, incepe autorele, de cându cestiunea Oriintelui s'a născutu si de cându comendă atenționei omenilor de Statu. Ea s'a pusu de sine priu forța lucru-riilor, ea reclamă imperiosu uă so-lușune, și dacă, după expresiunea unu publicistu eminente, a degenerat în cestiune rusescă, greșelă este fără indouială a Europei civilisate.

In adevare cându se vede uă parte întrigă a Europei orientale locuită mai exclusivă de populații creștine ce se ținu d'acestă familă indo-europeană ale cărui facultăt suntu atât de pu-terice și aspiraționi atât de insalte, în cătu pe ori unde s'a instalat și datu nascere la națiunii și a împlinat libertatea, cumu pote cine-va a și încipui că în facia progreselor și prosperității Ocidintelui, aceste nobilite, ce și aducă cu mândria aminte c'au fostu legănul civilizații euro-piane, au potutu consimpti a remâne suptu domniașunes unei rase asiatico, suptu jugul unui despotașm tartar, suptu apesarea islamismul, fără a se agita în ferele lor, fără a rădica vocea, fără a apua armele, fără a provoca crisi periodice pînă la deplina loru tiberare. Morea, Serbia și Principatul Române fusese că cele din urmă cari cădoră suptu loviturile Tur-cilor: de aceea fură și cele d'ântăi ce cercără a se emancipa. Sgo-motul gloriei Apusului și reflectul libertăților săle inflăcăraseră imaginaționea și la Dunăre și în Archipe-lagă. Privirile popoarelor suferință erau întorse spre apus, în așteptarea mănușilor, daru multu timpu Apusul nu voia nici se vădă nici se înțelégă.

Rusia sciu a probita cu dibăcia d'acestă neatențione. Ea și da lesnicio-sul meritu d'a si cea d'ântăi a mănușă speranțele populaționilor orientali și a susțină silințele lor. Rusia avea apoi, în acăstă cestiune, unu întreită avantajiu: că a primitu botezul Bisericiei grecescă, ceea ce stabilește comunitatea sea de cultu cu totu po-porele asupra căror are de luerat; c'adesea, de cându cu luptele loru comuni contra invaziunilor tartare, și principii români au contractat alianțe matrimoniale; și că Sérbi și Ruși vorbesc dăou dialecte ale unei asemenei limbi mame. După ce Rusia re-săcaseră din foalăimea speranțelor lor, și fură fatalicesc aruncători spito-loru Nordului.

Imperatul Napoleon III, la a căruia inițiativă este datoră formarea nouului Statu Român, înțelesese nu numai trebuința d'a rădica uă barieră tere la Dunăre, daru ană importanță d'a consacra emanciparea diverselor populaționi ale Oriintelui. Cu totu acestea încredu Sultanul grijea d'a îmbunătăi sortea creștinilor, de unde rezultă că nu se facu mai nimicu și că, reul persistându, cestiunea Oriintelui remase totu deschisă; în locu d'a constitui răpede unu Statu Român în condiționi de forță durabile și de re-sistință solidă care se facă din elu bulevardul dorit, se ținură de amă-dări și, din esitare în esitare, se perdu unu timpu prețiosu. Principalele Ro-

casu era periculosu; daru ore spre a ești din abis uă esită cine-va d'a apuca prima ramure ce înțelesce, cu risi-cul d'a se răni?

Din secolu în secolu, Apusul este co-prinsu de entuziasmuri sublimi, din ne-fericire trecătorie. Așa după-acelă mă-reț avându alu cruciașilor, cându nescse numerose mase creștine, atrase d'uă comiserare nemărginită pentru nescse dureri de departate, se duceau a combate pînă în Asia pe inemicii credinței lor, Europa apusiană recădu în curăudu în apătă, lăsă populaționile în luptă cu Turci cari, coprinindu și supunându una căte una țerele de cari se compunea imperiul bizantin, sfirșiră a-tacându însuși scaunul Imperiului. Europa nu faceu nimicu spre a scăpa Constanța, și pe cându Sânta-Sofia era transformată în moscheă, Europa se asorbă în certe intestine său și concentra activitatea în descoperirea și sploatarea Lumii-Năuo; în timpu de trei sute de ani Apusul distrusu nu se ocupă decătu puçinu său nici de cumu do Europa orientale. De mai multe ori se vedură puterile apusiane abătându-se din fătăriile loru eu-ropeane spre a și crea interesu noue în America său în Indiile Mari, și neglijindu Oriintele europianu pentru extremul Oriinte.

In mid'locul intermitenților politicii occidentali, acuzație Russiei este continuă, în Europa și în Asia d'uă dată. Ea soie ce voiesce și unde merge, ea grăbesce său alină mersul său după impregiură, daru nici uă dată nu se trage înapoia și la fără-care două-deci și cinci de ani se potu mesura pașii oef mari ce a făcut.

La începutul resbelului din Oriinte, Lord Aberdeen, stunci ministru, aducea aminte că Englera, favorisându creațunea regatului Greciei, avusea cugetarea căsement state mice aru pote fi samburele în giurul căruia s'ară grupa într'unu modu folositoru populaționile creștine. Aceasta arătă că omenii de Statu ai Engleziei înțevedea în ce modu practicu se pote reconstituiri Oriintele: mid'locul întrebuiște nu respunseră la mărimea scopului însemnatu. Lord Byron sigilă cu viața sea libertatea unui poporu care re-născea în eroismu, și care pentru a scăpa cu totul sănătă de decătu d'unu rađim, nu forte mare ci constante, alu națiunilor occidentali. Ajutără pe Grecia, daru într'unu modu meschinu; și croiră unu teritoru strîmtu, și în cătu principale Leopold de Saxe-Coburg, chiamați la tronul iei, refusă găsindu-lu pîr micu spre a sedē pe denușul. Englera n'au prudență principelui: ea nu se temu d'a-și compromite prestigiul legăndu numele său d'uă opere forte mieă destinată a vegeta care fără energie patriotică a locuitorilor, ar fi fostu efemeră, și care nu luă ore-care desvoltare decătu în contra prevederilor diplomatice. Grecii, cari, vădendu puçinul ce dobândise prin ei Apusul, și c'adesea, de cându cu luptele loru comuni contra invaziunilor tartare, și principii români au contractat alianțe matrimoniale; și că Sérbi și Ruși vorbesc dăou dialecte ale unei asemenei limbi mame. După ce Rusia re-săcaseră din foalăimea speranțelor lor, și fură fatalicesc aruncători spito-loru Nordului.

Acăstă a fostu în destul de cea de locu la cele mai mari abușuri, lăsându-se înlesnire importatorilor de rea credință de a aduce facturi de complezină, facturi falșe, cu prețuri cele mai adeseu ridicolă. Asemenea abușuri pe cari chiară autorii reglementului valabile le-să prevădut și în contra cărora au lăuatu dispozițiunile de la art. 52 alu acestui reglement, trebuie sănătă pentru totu d'a-una se inceteze, statău în interesul fiscului, cătu și în interesul onescilor comercianți cari, presinându factori sincere și plătindu drepturile vamali pe uă su-mă mai mare de cătu acel cari se înfăcizează cu facturi falșe române. Într-uă poziționare inferioră vis-a-vis de aceșii din urmă la văndarea mărfurilor loru în țără, și suntu espuși astu-fel de a fi sfărămată de cei fără scrupul. A-

pelerelor mari europiane: acești nu era destul, cu totu este acești le permise d'a sfirși ele însele opere organizării loru.

Adesea s'acușă România că n'au sciutu profită de poziționarea ce le făcea tractatele. Dacă vremu se simu dropți cătră unu poporu care suferise așa indelungu timpu și pentru care alate cause de slabire se adunaseră, este din contră de constatăt rara energie ce posedea și a admiră spitalul practicu ce a arătat în situaționile cele mai delicate.

Cele două Principate erau separate fi-care avea guvernul său, domnul său, ministrii săi, adunăriile reale, legile și judecătorii săi; îndoită adunării administră și îndoită chieftuiile. Erau clase privilegiată care nu făcea nimicu, care nu plătia nimicu, și care consuma lăsă resursele teret. Si tro-nul electivu lăsă fără-care principatul competenții cătoru va familie rivali, intrigelor loru neșirșite în iotru și'n afară, cari slăbiau și aviliau uă teră-nobile prin animă și avută prin pământul său. Domnii aleși de adunarea boiătilor suptu prosuinea străinilor, său une-oru direclu de străinu, erau neputincioși a realiza ori-ce bine, ei erau jucăria de fără-care di a celor ce-i numiseră și a celor ce-i pu-teau destitui. Legile făcute de privilegiati n'aveau de scopu de cătu interesele loru esclusive, codicile erau legalisarea privilegielor. Pământul era mai totu în măna clasii domnitoriei, și terenul era mai multu său mai puçinu legalu de pământu și corveabile: și pote cine-va lesne încipui ce era agricultura suptu unu șia regime. Industria era nulă, meprisată de familiile guvernașii cari puneau vanitatea loru în a trăi boierește fără lucru. Comerțul umilitu, ținutu în dependență administraționii, și cu care prin urmare nu se potea ocupa ori-cine se îngrăjia de deznăitatea sea, nu era exercitată de cătu de străinii

